

ת"פ (תל אביב) 4263-06-20 - מדינת ישראל נ' שריף אלהרפי

ת"פ (תל-אביב-יפו) 4263-06-20 - מדינת ישראל נ' שריף אלהרפישלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 4263-06-20

מדינת ישראל

נגד

שריף אלהרפי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו

[10.07.2024]

כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

ע"י ב"כ עו"ד שני מגדי

ע"י ב"כ עו"ד מירב חורי

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בביצוע עבירות של הסגת גבול, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); פריצה לרכב, לפי הוראות סעיף 1413 סיפא לחוק העונשין; והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין.

2. בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן נטען כי במועד הרלוואנטי לו פעל אתר בנייה ברחוב ולנברג בתל אביב (להלן - האתר). האתר הוקף מכל עבר בגדר איסכורית ובתחתית האתר חנו כלי עבודה כבדים, שביניהם באגר.

3. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

· ביום 04.12.2019, בשעה 02:20 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לאתר כשהוא חובש כובע ועל ידיו כפפות. הנאשם קפץ מעל הגדר וצעד במורד השביל לכיוון הבאגר.

· הנאשם נכנס לתא המפעיל של הבאגר בכך שהזיז את החלון ונכנס לתא, שם פירק מספר מכסי פלסטיק, הזיז את בקר ניהול הבאגר ממקומו ופתח את דלת מכווני החשמל.

· במקביל לכך הגיע לאתר שוטר, שתפס את הנאשם בכף בעודו על הבאגר. השוטר הזעיק תגבורת ובתגובה החל

הנאשם לחמוק מהשוטר, ברח לקצה האתר, טיפס שלוש קומות של מדרגות, קפץ מעל הגדר והחל לברוח.

· בשלב זה הגיע למקום שוטר נוסף, שהחל במרדף רגלי אחר הנאשם תוך שקרא לו לעצור. ואולם, הנאשם המשיך בבריחה עד שנעצר על ידי השוטר - אשר נאלץ להשתמש באקדח טייזר כדי להשתלט על הנאשם.

4. הדיונים המקדמיים החלו להישמע בפני מותב קודם ובהמשך הועברו לשמיעה לפניי. יש לציין כי הדיונים המקדמיים התמשכו מאוד בשל אי התייצבויות חוזרות ונשנות של הנאשם, אשר הצריכו הוצאת צווי הבאה נגד הנאשם. בסופו של דבר הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן. כתב האישום המקורי תוקן באופן שנמחקו ממנו עובדות נוספות, אשר התייחסו לעבירה נטענת נוספת, שאף היא הושמטה. ב"כ הצדדים עתרו במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן. לעניין הטיעונים לעונש הודיעו כי לא הגיעו להסכמות אך ישובו לשוחח לאחר קבלת התסקיר.
5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות בהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות מבחן תוך הבהרה כי אין בהחלטה משום קביעה לעניין העונש הראוי (בפרוטוקול, עמ' 10-11).
- ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:
6. תסקיר שירות המבחן (מיום 24.04.2023) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1998 (בן 26 שנים כיום). הנאשם מתגורר עם אחיו בדירה שכורה בתל אביב ועובד כמפקח בחברת כוח אדם. ילדותו של הנאשם היתה מורכבת, בשל נסיבות משפחתיות ודוחק כלכלי. כאן רק יצוין כי הנאשם עזב את הלימודים בגיל 16, על מנת לסייע בכלכלת משפחתו.
7. הנאשם סיפר כי ברקע ביצוע העבירות עמד סכסוך כלכלי בינו לבין הבעלים של הבאגר, שלטענתו היה חייב לו כספים אותם סירב לשלם. הנאשם טען כי בנסיבות אלה חש ניצול ופגיעה, התקשה לווסת את התנהגותו לדרכים מקובלות וביקש להזיק לרכושו של בעל החוב, כנקמה. הנאשם הביע צער וחרטה על התנהלותו ועל הסתבכותו במעורבות שולית, אך טען כי הפיק את הלקח הנדרש ממעשיו ומהשלכותיהם ושלל נזקקות טיפולית.
8. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו מאופיין בדפוסים עברייניים מושרשים, אולם במצבים בהם הוא חווה חוסר אונים או קונפליקט, הוא עשוי להתקשות לבחון אלטרנטיבות מקדמות להתמודדות, כפי שאירע בעת ביצוע העבירות דנא. עוד העריך שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע, אך ללא מעורבות טיפולית בהתאם לצרכיו קיים סיכון להישנות עבירות. בנסיבות אלה, ונוכח אי הסכמת הנאשם לשילוב בהליך טיפולי, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.
9. בדיון שהתקיים לאחר קבלת התסקיר טענה הסנגורית כי הנאשם שינה את עמדתו ביחס לטיפול ועתרה לקבלת תסקיר משלים, כאשר הנאשם עצמו הוסיף וטען לקשיי תקשורת. מכל מקום, בתסקיר המשלים שבסופו של דבר התקבל (מיום 08.01.2024), לאחר שהנאשם בתחילה לא התייצב בטענה כי היה מעורב באירוע אלימות שבמהלכו נפצע - ר' התסקיר מיום 02.08.2023), צוין כי הנאשם הביע הכרה ראשונית לבעייתיות העולה ממצבו וביטא רצון להשתלבות בטיפול, ועל כן הומלץ על דחיית הדיון לשם כך.
10. בתסקיר המשלים הנוסף (מיום 08.04.2024) נמסר כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים לעוברי חוק, אך החסיר 5 מתוך 12 מפגשים. בהשתתפותו בטיפול ניכר היה כי הנאשם אוחז בעמדה קורבנית, כמו גם בדפוסי חשיבה נוקשים. הנאשם טען כי הוא מתקשה להגיע לטיפול בשל מחויבותו לעבודתו וציין כי לא חווה את השיח הקבוצתי כמשמעותי ורלוואנטי. ניכר היה כי הנאשם התקשה להתחבר לנזקקות הטיפולית שבמצבו ונראה כי הוא מונע בעיקר ממוטיבציה חיצונית וחששותיו מפני השלכות ההליך המשפטי. בנסיבות אלה לא עלה בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית מפחיתת סיכון בעניינו של הנאשם והומלץ על השתתפות ענישה מוחשית.

ג. עיקר טיעוני הצדדים:

11. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה והיבטי החומרה העולים מהן. הנאשם הסיג את גבול אתר הבנייה באישון ליל, פרץ לבאגר ונתפס בכף על ידי שוטר שעבר במקום. ואולם, הנאשם לא הסתפק בכך ונמלט מפני השוטר, עד אשר נעצר על ידי שוטר אחר שנאלץ להשתמש בטייזר על מנת לעוצרו.
  12. אשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, הטעימה ב"כ המאשימה כי במעשיו פגע הנאשם בהגנה על רכוש הציבור ועל זכות הקניין של בעלי הרכב ומחזיקי המקום. עוד הוסיפה, כי מעבר לנזקים הספציפיים הנגרמים מביצוע עבירות כגון אלה, מדובר גם בגרימת נזקים לכלל הציבור בדמות ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מיגון שונים. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה התובעת, בין השאר, לת"פ (שלום ראשל"צ) 30065-03-18 מדינת ישראל נ' בן אבו (15.01.2019) ועפ"ג (מחוזי חי') 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.08.2014)), ובמכלול הנסיבות עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
  13. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הפנתה התובעת להיבטים השליליים העולים מתסקירי שירות המבחן, ובמיוחד להיעדר הנזקקות הטיפולית ולזלזול הנאשם בהליך בו שולב שבא לידי ביטוי בהיעדרות ממפגשים. בנסיבות אלה עתרה התובעת לענישה בשליש התחתון של המתחם לו טענה ובאופן קונקרטי לשבעה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית שתכלול מאסר מותנה, קנס ופיצויים.
  14. ב"כ הנאשם, מצידה, הדגישה בטיעוניה הן את נטילת האחריות על ידי הנאשם והן את חלוף הזמן הממושך מאז ביצוע העבירות, כאשר בפרק זמן זה לא שב הנאשם לדרך העבירה. לשיטת הסניגורית, עובדה זו כשלעצמה מלמדת על הליך השיקום העצמי שעבר הנאשם, ובהקשר זה ביקשה לדחות את הערכות שירות המבחן. אשר לנסיבות הקונקרטיות של ביצוע העבירות, הגם שהסניגורית ערה לכך שהבאגר נפרץ בכוונה לגנוב - כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן - היא הדגישה כי בפועל לא נגנב דבר ולא נגרם נזק ממשי, ולשיטתה מדובר באירוע ברף חומרה נמוך.
  15. לעניין קביעת מתחם העונש ההולם טענה ב"כ הנאשם כי טיעון המאשימה הוא מחמיר מדי, כאשר ברגיל הרף התחתון שבו עומד על מספר מצומצם של חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה הפנתה ב"כ הנאשם לת"פ (שלום ת"א) 14183-08-21 מדינת ישראל נ' עמלה (02.10.2022), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין 5 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, הסניגורית הוסיפה וטענה כי מדובר במקרה בו ראוי לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם, נוכח השיקום העצמי של הנאשם, ולהסתפק בהשתת ענישה צופה פני עתיד בלבד, בצירוף קנס כספי.
  16. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, חזר על טענת הסניגורית כי ביצע שיקום עצמי. הנאשם אישר אמנם כי לא שיתף בכך את שירות המבחן, אך טען שלא היה יכול לעשות כן בשל עבודתו (בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 11 ואילך).
- ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

17. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
18. לעניין הערכים המוגנים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, מקובל עליו טיעון ב"כ המאשימה. עם זאת יש להוסיף, כי קביעת מתחם העונש ההולם נגזרת כאמור לא רק מחומרת העבירות כשלעצמן אלא גם מחומרתן בנסיבות הקונקרטיות-ספציפיות שבהן הן בוצעו. והנה, בענייננו מתקיימות מספר נסיבות חומרה מצטברות. ראשית, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, עסקינן באירוע עברייני מתוכנן מראש, שכן הנאשם הגיע לאתר באישון ליל כשהוא מצויד בכובע ובכפפות. שנית, הנאשם הפסיק את ביצוע העבירות, ולא מימש את כוונת הגניבה, רק משום שנתפס בכף על ידי שוטרים. שלישית, על עבירות הרכוש הוסיף הנאשם עבירה של הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידם, בכך שנמלט מהם ונעצר רק לאחר מרדף.
19. במכלול נסיבות אלה, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה כשהתקפותה בפסיקה שהגישו ב"כ שני הצדדים, אני קובע את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 4 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
- ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:
20. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין. ב"כ הנאשם עתרה לחריגה לכף קולה ממתחם העונש ההולם, בטענה לשיקום עצמי שערך הנאשם, אך בנסיבות העניין אין בידי לדחות את התרשמות שירות המבחן. כעולה מהתסקירים שנערכו בעניינו של הנאשם, מדובר בנאשם האוחז בעמדה קורבנית ובדפוסי חשיבה נוקשים, שלא טרח לשתף פעולה עם היד המושתת לו על אף הזדמנויות חוזרות שניתנו לו. בהקשר זה לא למותר לציין כי הנאשם חזר וביקש דחיות ממושכות להגשת תסקירים משלימים, לצורך השתלבות בהליכים טיפוליים-שיקומיים, אך למרות זאת נעדר ממפגשים שנקבעו לו, וכפי שאף אמר בדברו האחרון לעונש מבחינתו כלל לא יכול היה לשתף את שירות המבחן.
21. השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו של הנאשם הם אפוא כלהלן:
- עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם - כאמור, יליד שנת 1998, כבן 26 שנים כיום - אין הרשעות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש. עוד יש לציין, בהקשר זה, כי גם מאז ביצוע העבירות לא שב הנאשם והסתבך בפלילים.
- הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאשם. עם זאת, הטלת מאסר כאמור לנשיאה בדרך של עבודות שירות תגבש פגיעה מתונה בהרבה.
- הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה יש כמובן לזקוף לזכותו של הנאשם.
- חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - מאז ביצוע העבירות חלף כבר זמן רב. עם זאת, חלוף הזמן נגרם בעטיו של הנאשם, תחילה בשל אי התייצבויות ולאחר מכן בשל בקשות לתסקירים משלימים, הגם שהנאשם לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו ולא טרח לשתף פעולה עם שירות המבחן. בנסיבות אלה אין מקום לזקוף את חלוף הזמן לקולת העונש.

22. המסקנה המתבקשת ממכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל היא כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה, באופן שניתן להסתפק בגזירת הדין ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, תוך איזון הקלה זו בהשתתף קנס כספי משמעותי. עם זאת, כיוון שעובדות כתב האישום המתוקן אינן מתארות גרימת נזק ממשי, אין מקום לפסיקת פיצויים.

ו. סוף דבר:

23. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 4 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 16.11.2023.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 01.09.2024 עד השעה 08:00. מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת המאסר בעבודות שירות, עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) קנס בסך של 4,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.10.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

ככל שנתר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הקנס, כאשר הנאשם יידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ד' תמוז תשפ"ד, 10 יולי 2024, במעמד הצדדים.